

BISERICA și SCOALA.

Foaie bisericească școlastică, literară și economică.

Apare odată în săptămână: **DUMINECA.**

<p>PREȚUL ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor. Pentru România și străinătate: Pe un an 14 fr.: pe jumătate an 7 fr.</p>	<p>PREȚUL INSERTIUNILOR :</p> <p>Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte 8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.</p>	<p>Correspondențele să se adreseze Redacțiunii „BISERICA și ȘCOALA“ Ear banii de prenumerațiune la TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.</p>
--	--	---

† Dr. Daniil P. Barcianu.

Încă unul, din cei mai valoroși bărbați ai neamului nostru, a părăsit valea vieții.

Dr. Daniil P. Barcianu, referent școlar și asesor consistorial, fost profesor la Seminarul andreian, din Sibiiu, astăzi nu mai este între cei vii.

A părăsit plaiurile acestei lumi, în care munca și cinstea i-au fost nedespărțiți tovarăși; a părăsit vieța pământească, în care călăuzit a fost de o minte luminată, de-o inimă nobilă și caldă pentru biserică și neamul său, pentru poporul nostru și propășirea lui.

Cu inima cernită stăm în fața nestrămutatului destin, și când plecăm genunchii spre a cere dela Tatăl cel ceresc să-l împărtășească pe cel mutat dela noi de fericirea vecinică, plângem irepaladila pierdere ce am îndurat prin moartea prea timpurie a lui, căci mult se datorează spiritului său mare și muncii sale valoroase.

Om învățat, în toată puterea cuvântului, *Daniil P. Barcianu*, a fost tipul profesorului priceput și râvnitor de-a propaga lumina învățaturii și a științei. Trei decenii a fost profesor la cel mai înalt institut de cultură românesc din țeara noastră și multe inimi a deșteptat și însuflețit, serii de generații a educat și inspirat cu puternicul său spirit, acest mare dascăl român.

În vieța publică românească, *Dr. Daniil P. Barcianu* a fost în șirul prim al luptătorilor pentru poporul său. Caracter de stâncă, el nu s'a dat înlăturii dela nici un fel de jertfă, pentru a-și slugi neamul.

Modest și cinstit, serios și luminat, multe greutăți a îndurat în vieța *Daniil P. Barcianu*, dar răsplata suferințelor i-a fost în continuarea fără întrerupere a căii pe care a apucat și în muncă.

Chiar moartea l'a răpit dela postul seu, unde era în deplină activitate.

O crudă lovitură a îndurat *Daniil P. Barcianu*, prin pierderea iubitei sale soții, — pe care abea un an de zile a supraviețuit-o. Cumplită a fost acea pierdere pentru familia sa, și adânc au simțit-o toți aceia care cunoșteau și prețuiau acea familie ideală: — dar neasemnat de mare este pierderea și durerea celor șase orfani minori cărora după mamă le-a trecut și tatăl, *Daniil P. Barcianu*, la cele eterne.

Dumnezeu adeseori încearcă pe oameni, dar nici când nu încetează de a îngriji de orfani, de cei mici și de credincioșii sei...

Scut le va fi minorilor lui *D. P. Barcianu* paza Lui, — ear îndema, pildă și mândrie, să le fie de-a pururea omul mare, tatăl lor, *D. P. Barcianu*.

Când jelim moartea acestui valoros bărbat al neamului nostru, cu pietate ne plecăm memoriei sale, care eternă va fi între noi.

*

Dr. D. P. Barcianu s'a născut în Reșinari la 1847. De tinăr încă a primit o frumoasă educație dela tatăl său Sava Popovici Barcianu. Studiile și le-a făcut în Sibiiu. La 869 a fost trimis în Germania din partea ministerului de culte și instrucțiune publică spre a sludia organizarea școalelor populare de acolo. Între anii 1870-74 a ascultat la universitățile din Viena, Bonn și Lipsca prelegeri de pedagogie și științele naturale.

În 1876 a fost numit profesor la institutul pedagogic-teologic din Sibiiu, unde a funcționat până în anul trecut. A fost și director al școalei de fete a „Asociațiunii“, apoi mulți ani secretar al „Asociațiunii“. A făcut parte din comitetul partidului național și în calitate aceasta a stat și el pe banca acusaților în procesul pentru Memorand, după care proces a fost dimpreună cu colegii săi în închisoare de staț din Vaț timp de mai bine de un an.

A scris și publicat: 1) „Untersuchungen über die Blütenentwicklung der Ongraceen,“ Sibiiu 1874; 2) „Elemente de istoria naturală,“ Sibiiu 1881—83, două cursuri; 3) „Lucrul de mână în școalele de băieți și

în institutul pedagogic, Sibiiu 1885; 4) „Istoria naturală în școala populară, Sibiiu 1890-91.

Mai departe a edat și prelucrat operele tatălui său răposat: „Vocabularul român-german” și „Wörterbuch der roman. un-deutschen Sprache.” A scris o „Gramatică germană” la 1896. În 1891 a redactat revista literară „Foaia ilustrată,” ear' în 1897 împreună cu alți colegi a redactat „Foaia Pedagogică.”

O lucrare de mare valoare este „Discursul comemorativ,” rostit la aniversarea a 25-a a morții marelui Andreiu Baron de Șaguna.

Protocolul

ședinței Sinodului extraordinar al eparchiei gror. române al Aradului, întrunit în Arad pe ziua Sfinților Trei-Ierarhi, adevă la 30 Ian. (12 Februarie) 1903 pentru alegerea de Episcop.

Sedința

s'a ținut în 30 Ianuarie (12 Februarie) anul 1903 în biserica catedrală din Arad.

Președinte: P. C. Sa domnul Dr. Eusebie R. Roșca, protosincol în Sibiiu, ca mandatar al Inalt P. S. Sale D-lui arhiepiscop și mitropolit Ioan Meșianu.
Notar: Dr. George Popa.

Nr. 1. În preșeara deschiderii acestui Sinod s'a ținut conform dispozițiunii §-lui 100 din Statutul Organic priveghierea după tipicul Rusaliilor, ear astăzi începând cu orele 9 a. m. s'a celebrat S-ta liturgie după același tipic în biserica catedrală din loc precum și chemarea Duhului Sfânt, la cari rituale solemne au asistat deputații Sinodului eparchial și o multime de credincioși.

Nr. 2. După sfârșirea serviciului Dumnezeesc P. C. Sa domnul mandatar în calitate de președinte la orele 11¹⁵ m. deschide Sinodul cu cuvântarea pe care am publicat-o în numărul trecut.

Nr. 3. Deschis fiind astfel Sinodul convocat pentru alegerea episcopului diecesan, P. C. Sa mandatarul-președinte în considerare, că biroul Sinodului eparchial este ales deja pentru durata întreagă a periodului sinodal de 3 ani, învită pe notarii sinodali să-și ocupe locul la masa biroului,

cărei invitări satisfac notarii: Roman R. Ciorogariu, Gerasim Sêrb, Ioan Georgia, Dr. A. Marta, Dr. C. Ardelean și Dr. G. Popa; ear dintre aceștia mandatarul-președinte designează de notar al ședinței pe Dr. G. Popa, ear ca notar general rămâne Roman R. Ciorogariu.

Nr. 4. Mandatarul președinte cetește apelul nominal și constată că:

Dintre 60 deputați sunt prezenți 59 și astfel declară sinodul de capabil pentru a lua concluse valide.

Nr. 5. Mandatarul-președinte prezintă cererea de concediu a deputatului Dim. Negreanu, din cauză de boală pe durata întreagă a sesiunii. Concediul se acordă.

Nr. 6. Mandatarul președinte prezintă raportul Consistorului din Arad referitor la convocarea acestui Sinod extra-ordinar.

Se ia la cunoștință și se decide a se alătura d-protocol și a se tipări la timpul său împreună cu ala nexele lui.

Nr. 7. Mandatarul-președinte cetește literele I. P. S. Sale Domnului arhiepiscop și mitropolit Ioan Meșianu, prin care este esmis ca în calitate de mandatar al său să conducă actul alegerii de episcop în Sinodul extra-ordinar, convocat spre acest scop.

Spre știre.

Nr. 8. Mandatarul-președinte prezintă actele referitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul vacant al Beiușului, precum și credenționalul nou alesului deputat Dr. Ioan Papp.

Actele electorale se predau comisiei verificatoare.

Nr. 9. Se pune la ordinea zilei alegerea a doi bărbați de încredere pentru efeptuirea scrutiului de alegere; la propunerea deputatului Mihai Veliciu:

Se aleg cu unanimitate deputații Dr. Iosif Gallu și Dr. Nicolae Oncu, cari își ocupă locul la masa presidială.

Nr. 10. Urmând la ordinea zilei raportul comisiei verificatoare, mandatarul-președinte declară, că deși în aceasta privință nu există vre-o dispozițiune pozitivă în legile noastre bisericești de organizare, află că este mai corectă procedura practică în Sinodul eparchial electoral din eparchia Caransebeșului, ținută în 26 Martie 1889, că deoare-ce deputatul ales rămâne ca membru al Sinodului, și pe restul periodului sinodal, acest obiect, să se delibereze și decidă sub presiul ordinar; — cedează deci pentru durata pertractării acestui raport locul presidial P. C. Sale Ioan I. Papp, președintele Consistorului diecesan din Arad:

Consimțind Sinodul cu aceasta enunțare a mandatarului, protosincolul Ioan I. Papp ocupă locul presidial.

Nr. 11. Comisiunea verificatoare prin raportul ei, George Lazar, propune, ear' Sinodul declară de verificat pe Domnul Dr. Ioan Papp, ales deputat mirean în cercul Beiușului.

Nr. 12. Terminat fiind astfel actul verificării:

P. C. Sa Dl Dr. Eusebie Roșca reocupă locul presidial.

Nr. 13. Se pune acum la ordinea zilei îndeplinirea actului de alegere și la apelul no-

minal deputații pun unul câte unul ședulele lor de votare într-o urnă destinată spre acest scop și anume, următorii :

Dr. Cornel Ardelean, George Ardelean, Vincențiu Băbeș, Vasile Beleş, Ioan Beleş, Augustin Boțoc, Roman R. Ciorogariu, Dr. Gavriil Cosma, Dr. Florian Duma, George Feier, Alexandru Filip, Teodor Filip, Dr. Iosif Gallu, Paul Gavrillette, Ioan Georgia, Vasile Goldiș, Ioan Groza, Constantin Gurban, Dr. Aurel Halic, Voicu Hamsea, Dr. Sever Ispravnic, Dr. Aurel Lazar, Constantin Lazar, George Lazar, Vasile Mangra, Dr. Alex. Marta, Tit Mărgineat, Nicolae Mladin, Paul Miulescu, Elia Moga, Dr. Nicolae Oncu, Dr. Nestor Oporean, Toma Păcală, Vasile Paguba, Ioan Papp, protonotar, Dr. Iustin Papp, Dr. Ioan Papp, Vasile Papp, Aurel Petroviciu, Dr. George Popa, Dr. George Popovici, George Popovici, Dr. Traian Putici, Sava Raicu, Pavel Rotariu, Dr. George Rocsin, Nicolae Rocsin, Ioan Russu Șirianu, Gerasim Sârb protopop, Gerasim Serb, referent, Petru Serb, Dr. Ioan Suciu, Dr. Ioan Trailescu, Petru Truția, Virgil Tomici, Mihai Velici, Nicolae Zigre, cu totul deci 57.

După-ce au votat toți deputații sinodali prezenți mandatarul președinte în fața comisiei scrutinătoare și la vederea publică numără ședulele de votare, luându-le una câte una din urna în care erau puse și transpunându-le în alta urnă goală, ce-a stat spre acest scop tot pe masa prezidențială; în urma cărui act se constată că numărul ședulelor de votare corespunde pe deplin numărului 57 al votanților.

Nr. 14. Petrecute aceste, mandatarul-președinte în vederea notarilor, bărbaților de încredere, precum și a tuturor deputaților prezenți, ridică din urnă pe rând ședulele de votare și cește în auzul tuturor numele scrise pe ele, iar notarii Sinodului însemnează în lista de scrutiniu voturile cetite și în urmă încheiându-se scrutiniul mandatarul-președinte publică Sinodului rezultatul următor:

Pentru protosinzelul, asesor ordinar în senatul strâns bisericesc la Consistorul din Arad, P. C. Sa Dl Ioan I. Papp s'au dat 36 de voturi, pentru P. C. Sa Dl archimandrit Aug. Hamsea 20 de voturi iar una ședulă a fost albă; prin urmare mandatarul-președinte declară pe protosinzelul Ioan I. Papp, de ales episcop al diecesei gr.-ort. române a Aradului, rămânând, ca actul electoral să se transpună S-tului Sinod episcopesc, spre pertractare canonică și să se subștearnă la Majestatea Sa pentru preagrațioasa întărire.

Nr. 15. La propunerea deputatului Mihai Veliciu, alesul episcop, protosinzelul Ioan I. Papp este chemat în Sinod, unde prezentându-se între entusiaste aclamări :

Mandatarul-președinte îi aduce la cunoștință rezultatul alegerii constatând, că prin o considerabilă majoritate de voturi este ales de episcop al eparchiei Aradului. Și pe când îl felicită pentru încrederea și distincțiunea cu care este onorat din partea Sinodului eparchial, îi dorește succesele cele mai strălucite spre binele eparchiei și a bisericii peste tot.

Nr. 16. Luând cuvântul alesul episcop înainte de toate dă laudă lui Dumnezeu pentru-că a determinat voința alegătorilor, să-și întoarcă privirea asupra lui. — Mulțamește Sinodului pentru această deosebită încredere și distincțiune înaltă, prin care

î-s'a recunoscut serviciul de ani îndelungați prestați bisericii și prin care î-s'a dat cea mai mare răsplată la care poate aspira un funcționar bisericesc. Declară că primește cu toată rezoluțiunea alegerea căzută asupra lui și astfel se supune cu toată resignațiunea votului Sinodului făcând promisiunea solemnă, că dacă alegerea aceasta a lui va întimpina consimțământul Preasfințitului Sinod episcopesc și aprobarea Inaltului Tron al Majestății Sale preagrațiosului nostru monarch datorința lui va fi, să restabilească pacea și buna înțelegere în biserică, să o conducă în spiritul evangheliei lui Cristos, în spiritul păcii și a dragostei creștine.

Deosebi va avea în vedere raportul ce există și trebuie să existe între biserică și stat, va respecta și se va îngriji să se respecteze și din partea clerului și poporului legile patriei, va stărua ca aceste elemente să rămână în tradiționala credință neclintită și supunere omagială către Majestatea Sa și către guvernul răspunzător al Majestății Sale. — Va îndemna la iubire și alipire către iubita noastră patrie comună și va stărua se întrețină cele mai bune relațiuni între conaționalii și confesionali nostri și cu celelalte confesiuni din patrie.

După aceste mulțamește Domnului mandatar pentru înțeleaptă conducere, prin care a dat probă, că este demn de încrederea cu care l'a investit Inalt Prea Sfinția Sa domnul arhiepiscop și Mitropolit; rugându-l totodată, să fie interpret fidel al devotamentului său fiesc și al reverinței sale față de capul bisericii din provincia noastră mitropolitană.

Nr. 17. Se pune la ordinea zilei raportul comisiei budgetare și la propunerea referentului acestei comisii Gerasim Serb.

Sinodul stabilește spesele și diurnele deputaților din districtul Consistorului din Arad, în suma de 1030 coroane 60 fil., iar acelor din districtul orădan 98 coroane 40 fil., cu adausul, ca aceste spese să se acopere din veniturile intercalare.

Nr. 18. Președintele-mandatar constată că actul alegerii prin aceasta este terminat și urmează, ca să se iee dispozițiuni din partea Sinodului pentru autenticarea protocolului

conform usului din trecut, acest protocol se va autentică mâne în 31 Ianuarie (13 Februarie) a. c. la orele 10 a. m. în sala reședinței episcopesci prin o comisiune sinodală sub presiul mandatarului-președinte. Aceasta va consta din toți acei deputați sinodali, cari la timpul indicat se vor afla încă în Arad.

Nr. 19. Mandatarul-președinte constată în fine, că toate agendele Sinodului eparchial extraordinar sunt esauriate și pe când cu mulțumire sufletească poate se susțină, că actul alegerii a decurs în perfectă ordine, ceea-ce servește numai spre ridicarea nimbului și prestigiului bisericii noastre; dorind totodată, ca rezultatul alegerii să fie spre binele eparchiei, spre mulțămirea credincioșilor și a bisericii peste tot și mulțămind totodată Sinodului, pentru binevoitoarea atențiune cu care l-a onorat,

Sesiunea extraordinară a Sinodului eparchial al Aradului convocată pentru alegerea de episcop o declară de încheiată.

Deputatul Dr. Nicolae Oncu accentuează, că după o stare de o febrilă încordare pentru e-

parchie, cu multă mulțămire sufletească poate să constate, că prin rezultatul alegerii de astăzi sunt prospecte sigure, ca eparchia veduivă să-și recapete pe părintele ei sufletească și să se restabilească buna înțelegere între credincioșii eparchiei. Constată mai departe, că aceasta lucrare a Sinodului a fost condusă și efeptuită cu demnitate corăspunzătoare însemnătății actului, ceea-ce trebuie să ridice vaza bisericii noastre și în aprecierea celor de alt neam și altă credință și aceasta este a se atribui în linia primă Prea C. Sale d-nului mandatar mitropolitan Dr. Eusebie Roșca ; pentru aceea să și simte plăcut îndemnat, ca în numele Sinodului să-i exprime respectuoasă mulțămia dorind, ca Bunul Dumnezeu să-l țină mulți fericiți ani spre binele bisericii și a patriei.

D. c. m. s.

Conform concludului sinodal luat mai sus de sub Nr. 18 protocolul acesta s'a cetit și autenticat în comisiunea sinodală intrunită la 31 Ianuarie (13 Februarie) 1903, la orele 11 a. m. în reședința episcopoească.

Dr. Eusebiu Roșca,

președinte.

Dr. Iosif Gall,

Dr. Nicolae Oncu,

bărbați de încredere.

Roman R. Ciorogariu,
notar general.

Dr. George Popa,
notarul ședinței.

Constantin Gurban,
Dr. Aureliu Petrovicu,
Vasilie Mangra,
Ioan Georgia,
Petru Truția,
Gerasim Serb.

Ioan Beleş,
Vasile Goldiș,
Dr. Alex. Marta,
P. Miulescu,
Vasilie Beleş,
Ioan I. Papp.

Predică,

la Dumineca lăsatului de brânză.

„Nu vă adunați vouă comoară pe pământ, unde molile și rugina o strică și unde furii o sapă și o fură, ci vă adunați vouă comoară în cer.“ (Mat. c. 6 v. 19-20).

Iubiți ascultători !

Minunată este întocmirea lucrurilor lui Dumnezeu. Eată timpul cel greu al ernii a trecut. Soarele, ca un gigant își percurge nestrămutat cursul său cel urmat de veacuri, și înălțându-se, din zi în zi tot mai sus pe firmament, prin lumina sa de putere dătătoare mărește zilele și micșorează nopțile, ca ființele reculese și cu puteri nouă să se deștepte din amortire spre a-și continua lucrarea pentru care Dumnezeu le-a destinat. Astfel, în concertul unui joc falnic, toate ființele în sus și în jos aleargă culegându-și hrana de toate zilele și cuprinse de nețărmită bucurie împodobesc și împopulează globul pământului, ca un adevărat eden plin de plăceri.

Dar nu mai puțin decât toate vietățile, cu maru dor așteaptă omul sosirea acestui priincios timp, pentru punerea în lucrare a puterilor sale recreate, spre adu-

narea de comori pământesti, ca să-și facă- traiul fericit. Legea firii însăși îi impune omului să lucre, pentru-că numai în lucru se află puterea de vieată ; dar și Dumnezeu l-a condamnat la aceasta când a zis : „întru sudoarea feții să-ți câștigi pâinea ta.“

Și dacă cu așteptarea primăverii trăim în dulci speranțe și ne ingrimig de fericirea trupului, oare să uităm noi că avem și altfel de datorințe, anume : să nu ne aducem oare aminte, că zilele s'au mărit, ca să lucrăm și pentru suflet, căci scris este, cumcă va veni noaptea când nimeni nu poate să lucreze.

O, eată, creștinilor ! acum este timpul redeșteptării din amorteala somnului de eamnă și să primim lumina sufletului, a soarelui Cristos, care în sf. evanghelie de azi ați auzit, ce ne spune : „Nu vă adunați vouă comoară pe pământ, unde molile și rugina o strică și unde furii o sapă și o fură, ci vă adunați vouă comoară în cer.“ (Mat. c. 6. v. 19—20). Demni reprezentați ai învățaturii d-lui Cristos, care după 40 de zile în post petrecute a învins ispitele diavolului, ca nouă să ne arate, că ispitele acestei lumi și a diavolului și noi prin post le vom învinge, — după acest exemplu al Domnului Cristos zic, sf. părinți bisericesti așezară postul St. Păresimi, în care cu ziua de mâne intrăm, ca să ne aducem aminte și de detorințele sufletești, să lucrăm și pentru fericirea sufletului, adunând comori neperitoare „pe cari molile și rugina nu le sapă nici le fură.“ (Ibid v. 20). Dar vă întreb, iubiților, cum cugetați să ajungeți la comori sufletești dacă nu veți infrana patimile trupului, dacă nu veți învinge ispitele provenite dela lume și dela diavolul, dacă nu vă luați timp a petrece în rugăciune către Dumnezeu, dacă nu lucrați pentru ertarea păcatelor și nu vă deprindeți în faptele cele bune creștinești, cari sunt adevăratele comori sufletești și bunele roade ale pocăinții. Și să-mi credeți iubiților, că precum credința fără de fapte rămâne moartă, așa și pocăința pe care legea lui Cristos o cere dela noi, fără post e numai o frasă, o afirmare fără de rost. De aceea mi-am propus, ca în firul cuvântării mele de azi, să vă arăt, că postul este ușa păstorului Cristos, ce ne deschide calea intrării la adevărata pocăință.

Iisuse Cristoase, păstorule cel mare ! ajută-mi, să conduc turma ta de față la această ușă, ca nici un membru să nu rămână afară din staulul teu — din împărăția ta !

Ascultați-mă Fiilor !

* * *

M'am convins, Iubiților, că în timpul nostru se sporesc nu numai ereticii, cari precum de toată sfințenia bisericii noastre se lapadă, așa se lapadă și de post, — dar ca o tristă caracteristică a acestei vremi, este constatat, că și mulți dintre voi cei aleși de bunii și adevărați creștini, țineți postul numai de o datină ruginită, fără folos și însemnătate, din care cauză unii nici nu postesc, ear alții o fac aseasta superficial, nu cu toată inima și în chipul cum Dumnezeu, cel-ce a așezat postul, așteaptă dela noi. Dacă am constatat aceasta și mă cuget la marea răspundere ce am să o dau stăpânului, care m'a ales și pus păstor peste sufletele voastre, trebuie să-mi împlinesc și această datorie : să vă arăt rătăcirea în care v-a isbit lăcomia lumii acesteia ; să vă arăt ce este postul și cum se cuvine să postiți ?

Postul este un mijloc al mântuirii noastre sufletești ; ear mântuirea consistă în curățenia sufletului de păcate ; în desrobirea noastră de răul tuturor relelor și îndreptarea noastră pe calea binelui, a săvirșirii

faptelor bune, a adevratelor virtuți creștinești, după-cum pretinde dela noi Mântuitorul: „*Fiiți desevirșiți precum desevirșit este Tatăl vostru cel din ceruri.*“ Perfectiunea sau desevirșirea noastră se manifestă într'un anumit proces la care toate lucrurile din lume se supun după o anumită lege a firii. Aurul, care este metalul cel mai prețios prin cuptorul cel de foc se lămurește și eliberându-se de materiile nefolositoare, ajunge la adevărata lui valoare. Apa, ca corp fluid, ca să devină curată, liberă de materii stricacioase și ca atare folosibilă mai ales în medicină, prin proces de tranșiune, cu ajutorul focului, din corp fluid trecând în corp aeros, ce se numește abure: se destilează sau se curăță. Prin fermentațiune și dospire ajung cele mai multe corpuri a fi trainice și folositoare precum este vinul și însași pâinea noastră de toate zilele. Dar nu altcum însași ființa noastră are să treacă prin un asemenea proces numit de noi moarte, ca să ajungă din viața trecătoare la viața vecinică.

Dacă dară, tot aceea ce în lume numim trecător, precum scris este „*că cerul și pământul va trece,*“ prin o hotărâță metamorfosă devine la valoare definitivă — nici desevirșirea sau cu alte cuvinte mântuirea sufletului, idealul luptei de pe pământ nu poate fi eschisă din cadrul acestei legi firești. Căci deși nematerial, dar' păcătos fiind sufletul, desfacerea lui de boala păcatului nu se poate ajunge decât prin un anumit proces. O cură spirituală se recere pentru alungarea păcatului din suflet, întocmai precum o anumită cură medicală vindecă boala trupului. Ear' remediul acela al curățirii sufletului, întrebați-mă care e? Eată, este postul.

Aceea-ce pentru legumele din o grădină binecultivată este plivitul, pentru grădina sufletului nostru este postul, care e chemat a delătura păcatele și a cultiva virtuțile. Căci postul este mijlocul, care slăbește puterea poftelor și a patimilor. Postul face capabil pe om a sta în strinsă legătură cu Dumnezeu, prin rugăciune. El numai escitează setea sufletească pentru împărțasierea cu demnitate a trupului și sângelui Domnului Cristos. Dacă sunteți voi, fraților, acei creștini, cari vă îndoiiți despre aceasta, căutați printre voi și întrebați pe oamenii cei iubitori de post și veți afla setea sufletului lor, care ca pe cerbul cel insetat îi mână la isvorul rēcoritor al fericirii. Și dacă nu ar fi așa, vă întreb eu să răspundeți voi acum că: oare pentru ce au postit toți sfinții și Cuvioșii lui Cristos? Oare ce indeamnă pe prorocul Moise, ca nainte de primirea legii să postească timp de 40 de zile în pustie, dacă nu curățenia sufletului, pe care o așteaptă Dumnezeu dela tot omul, care se apropie de un lucru sfânt. Dar' Ioan, botezătorul, oare cum s'a invrednicit a fi cel mai mare proroc și precursorul venirii lui Cristos? Cum oare era el pregătit pentru vestirea pocăinței înainte popoarelor, și cum s'ar fi putut atinge de capul stăpânului ca să-l boteze, dacă nu ducea în pustie o viață atât de sfântă în cel mai strict post? Și de ce însuși Cristos după-ce s'a botezat, a postit 40 de zile, dacă, precum multora li-se pare, ar fi acesta un lucru fără folos? Dar', eată, El deși era curat de păcat o făcu aceasta, ca să ne arate nouă calea pe care să urmăim, ca să ne mântuim, și precum însuși a zis despre sine, nu a venit să strice, ci să implinească legea. Și ne-a învățat luminat să știm, cumcă toate lucrurile mari se pot dobândi dela Dumnezeu numai prin rugăciune și post: „*că acest neam nu iasă decât numai cu rugăciunea și cu postul*“ — observă el apostolilor săi când vindecă pe un lunatec. (Mat. c. 17 v. 21). Dar postul nu mai puțin era practicat și de apostoli, căci sf. Pavel eată cum a scris Corintenilor, că a petrecut: „*în foamă*

și în sete, în posturi de multe ori, în frig și în golătate,“ (II. Cor. c. 11 v. 17. Așadară a posti înseamnă a suferi, a răbda de bună voie; ear' răbdarea aceasta înseamnă mântuire, căci Cristos a zis că: „*întru răbdarea voastră veți agonisi sufletele noastre.*“

Dovedit lucru este, iubitorilor, că necazul și suferința îl apropie pe om de Dumnezeu. Eată, cum vorbește Sf. Ioan Crisostom cel cu cuvinte de aur despre aceasta: „*Când isbucnește peste noi foametea și boatele, grindina și seceta, pojarul și necazurile rășboiului, — atunci ne facem evlavioși și cu frica lui Dumnezeu; atunci suntem înțelepți; atunci socotim mici cele pămēntesti; atunci ne lăpădam de lăcomia averii, de sumetie, de desfătări, de viață desmerdată; atunci ne lăsăm de toate gândurile cele rele și păcătoase, atunci nisuiam de evlavie și rugăciune cu suspin și lacrimi; atunci și deștrămatul învață a-și birui poftele sale; rășbunătorul se face pacinic, lăcomul și sgărcitul împarte milostenie și mâniașorul se face blând și îngăduitor.*“ De aici urmează dară că suferințele sunt folositoare sufletului, căci ele ne înalță la Dumnezeu. Și eată la Dumnezeu ne ridică pe noi și postul, căci el este în sine o suferință manifestată prin abținerea deia toate poftele trupești și sufletești, cari ne isbesc spre păcat.

Încă puține cuvinte mai am spre a caracteriza postul, din care rezultă valoarea lui. Câte nefericiri nu s'ar întâmpla între oameni dacă calea spre prăpastii nu ar fi închisă cu anumite bariere! De acestea vēzut-am noi toți la malurile riurilor și pe laturile podurilor și la multe alte locuri primejdioase. Și ce bine îi cade călătorului, care în fața pericolului, ajuns fără de veste, numai unei bariere sau bucăți de lemn ce-i închide calea, îi poate mulțami scăparea vieții. Numai barieră, zid de apărare și gard de îngrădire în contra păcatelor ne este noauă postul. „*Căci dacă ne lăpădam de plăcerile acestea — zice Sf. Clemente Romanul, — și supunem sufletul nostru, ca să nu sevrșească poftele sale: vom fi părtași de mila lui Cristos.*“

Dar' mi-se pare că observ din fețele unora o vedită nedumerire. Ce? Cugetați, iubitorilor, că și fără post, fără de înfrânare vă puteți mântui? Eu cred că nu. Și vă puteți și voi, fraților, convinge despre aceasta, aducându-vă aminte despre bogatul nemilostiv, despre care sf. evanghelie ne spune, că se îmbrăca în toate zilele în porfiră și în vison și trăia în imbuibare, servind numai poftelor sale trupești. Și eată, tocmai aceasta era cauza, că nici inchipuire nu avea el despre suferința sēracului Lazar, celui plin de bube, care bucuros s'ar fi indestulit numai cu sfărîmăturile, ce cădeau din masa bogatului, dar' nu-i da lui. Și care a fost sfirșitul fiecăruia? Dreptatea lui Dumnezeu îi făcu după moarte pārfași de soartea meritată, că bogatul ajunge în munca iadului, ear' Lazar în sinul lui Avraam. Eată ca bogatul acela vor păți toți cari nu ascultă de Moise și de proroci, adecă de preoții voștri, cari vē învață cum-că: „*când vei mânca și te vei sătura să iai aminte de tine însuși, să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău.*“ (II. lege c. 6 v. 12) Și tocmai în aceste zile de cea mai mure însemnătate pentru întreaga creștinătate, oare ce ascultare vē pot eu cere ca un Moise dela poporul său decât aceea: să postiți, aducându-vē aminte de Dumnezeu și lucrând la adunarea comorilor neperitoare ale mântuirii sufletești.

Acum să vedem cum trebuie să postim?

Am spus la început, că postul este: abținerea dela mănăcări și bēături, cari escită simțemintele și înduplecă voia omului spre păcat; dar' mai ales constă postul în abținerea dela fapte rele și în sevrșirea faptelor bune: în practicarea virtuților, în rugăciune și

milostenie. Nu ne reținem deci dela mâncare și beutură pentru-că acestea ar fi păcate, ci pentru-că acelea cuprind în sine materia care aprinde și ațîță poftele spre păcat, întocmai cum pulberea de pușcă este materia explozivă, cauza morții prea timpurie a multor jertfe nefericite. Nu postim dară ca să nu mâncăm, ci prin abținerea dela mâncare să sufocăm înclinarea spre patimi și așa să preîntîmpinăm păcatul. Dar' dacă postiți, iubiților, nu postiți postul fariseilor, cari postiau pentru lauda lumii, ca să apară religioși și acest post era numai mândrie și fățarie. Nu pentru ochii lumii, ci pentru binele nostru sufletesc o facem aceasta, căci Domnul Cristos a zis: „Să nu te arăți oamenilor, că postești, ci părintelui tîu care este întru ascuns și părintele tîu cel-ce este întru ascuns va da ție la arătare.“ (Mat. c. 6 v. 18) Ear' dacă vrei să postești, creștine, nu căuta la cel-ce nu postește și nu te însuflești de exemplul lui, ca și tu să faci așa. Și nici să-l defaimi pe el pentru faptele lui, ca pe tine să te înalți, precum a făcut cu vameșul, ci ascultă de cuvîntul Apostolului, care zice: „că cel-ce mîncă pe cel-ce nu mîncă să nu-l defaimi și cel-ce nu mîncă pe cel-ce mîncă să nu-l judece, căci Dumnezeu l'a primit pe dînsul“ (Rom. c. 14 v. 3).

Voind acum a confirma toate, ce le auziți despre post, vî rog, fraților, ascultați și glasul Domnului îndreptat către Israil, prin gura lui Isaia, prorocul, unde zice: „Pentru-ce postiți mie, ca să se audă astăzi cu strigare glasul vostru? Nu de acest post am ales eu și ziua, ca să-'și smerească omul sufletul sîu; de ți-ai strîmba ca un cerc grumazul tîu și de ai așterne sub tine sac și cenușă nici așa nu veți chema post primit. Nu de acest post am ales eu — zice Domnul, ci desleagă toată legătura nedreptății... frînge celui flămînd pâinea ta, de vezi pe cel gol îmbracă-l și nu trece cu vederea pe cei ce sunt din sîmîntia neamului tîu... și mîrirea Domnului te va încunjiura“ (Isaia c. 58 v. 4—8).

Dar oare așa postesc creștinii noștri? Nu mă îndoiesc, că fie-care spunînd adevărul, va răspunde cu nu. Eu aflu de lipsă ca să esaminăm mai de aproape postul nostru și ca să îndreptăm greșelile mă vîd îndemnat să vi-l zugrăvesc în colori adevărate. La noi, iubiților, postul și-a pierdut cu totul timbrul sîu original. Duhul vremilor, care a slăbit credința, a schimbat și usul practicat de veacuri. Nu suntem departe de părinții, de moșii, și strămoșii noștri, și totuși în interval relativ scurt, cel mult ne-am abătut dela credința lor. Nici nu voi mai aminti de frații noștri cei rătăciți, numiți pocăiți, cari nu în adevărată pocăință ci în lăpădare de lege și de post s'au pocăit, ci observ că și cei remași în credință, voi, iubiți creștini și frați, după zisa psalmistului: toți v'ați abătut împreună ne-trebniți v'ați făcut înaintea lui Dumnezeu. Căci, ce folos, că cu ziua de mîne, ce e drept, frumos spălați toate vasele de mâncare, ca cu mîncarea să nu păcătuiți, ear sufletele voastre le lăsați înainte cu păcate pe cari mai vîrtos ar trebui să le curățiți. Dar mă veți întreba cum se poate aceasta? Eată vî spun. În loc ca ziua de mîne să fie pentru voi începutul unei vieți nouă, să veniți la sf. biserică, să vă deprindeți în zilele postului nu numai cu postul mîncării, ci și al faptelor bune, să luați parte la rugăciune pentru ertarea păcatelor și să vă pregătiți de sf. cuminecătura, — de după trecutul vostru constate cu durere că nimpleți ulițele și anumite case de întrunire, unde petreceți timpul cel scump în vorbe și fapte necompatibile cu sfințenia postului; în loc să vă curățiți păcatele vi-le înmulțiți; în loc să vă adunați comori sufletesti, îmbogățindu-vă în Dumnezeu, vă îmbogățiți în faptele diavolești. Creștini de aceștia batjocoresc postul

Zic ei, că sunt între noi oameni cu minte și cu autoritate dar nu postesc, nici nu cercetează sf. biserică nici se mărturisesc și împărtășesc cu sf. taină că doară nu le bate moartea la ușa, să le trebuie acum pocăință. Și vî puteți cel mult inchipui, că oameni conduși de așa cugete mici să facă și fapte bune? O, să nu credeți. Clevețele, minciunile, hula în contra lui Dumnezeu și deaproapetele sunt faptele lor. Spini și burueni sunt roadele inimii lor, cari împedecă dezvoltarea a ori ce fapte bune. Precum casa lui Dumnezeu rămîne goală de creștini în timpul postului așa goală este inima lor de fapte bune.

Eată, iubiților, ce fel de creștini are biserică noastră în veacul de acum. Oare nu este insultă pentru strămoșii noștri când ne mîndrim cu frumosul nume că suntem urmașii lor creștini ortodocși, dreptcredințioși dar și cuvintele și faptele arată contrarul. Și oh, ce fățarnică vieată aceasta! Fariseii cei fățarnici după datina acelor vremuri își smoliau fețele ca să se arate că postesc. Voi, iubiților, vî spălați vasele voastre ca să vî arătați, că postiți. Jocul și postul vostru este ca al fariseilor. Slugiiți păcatului și nu virtuții. De aceea în acest moment, pentru grija, ce datoresc să vi-o port trebuie să esclam: Doamne, Doamne! Oare ce va fi de poporul acesta? oare să fi sosit timpul cel profetic, ca anticrist să fi sosit pe pămînt, și să fie oare chiar în mijlocul nostru, de unde se deduc că sfîrșitul lumii este aproape? Căci eu nu-mi pot inchipui altcum, ca ispitele lumii și reutatea creștinilor, lăpădarea lor de credința cea adevărată batjocorirea postului și neascultarea de preoții tîi să o mai poți suferi!

Da, vedeți, iubiților! Așa a fost poporul pe vremea lui Noe, nu mai cunoștea pe D-zeu, nu cunoștea lege, înaintea lui nu mai era nimic sfînt, și știți sfîrșitul lor? Moartea groaznică prin potop. Dar nu mai bun sfîrșit vom avea noi decît aceia pentru fărădelegile noastre. Mîntuitorul Cristos, a prorocit că: când poporul nu va mai asculta de legea lui — și care să fie oare aceea decît numai legea noastră moștenită dela apostoli; — când mai multă ascultare va da poporul prorocilor mincinoși decît preoților, că: *mulți proroci mincinoși se vor scula și vor înșela pe mulți*,“ (Mat. c. 24 v. 11) — atunci perirea lumii este aproape. Necredința și lăpădarea voastră de datinile creștinești ale străbunilor voștri, neîngrijirea de mîntuirea sufletului prin împlinirea vooi lui D-zeu, care se manifestă în rugăciune, post și fapte bune și mai ales neluarea în seamă a cuvintelor mele, cari în inimile voastre rîsună ca în golul unei pustii, fără a întîmpina credință și evlavie deplină, — acestea, zic, mă fac să deduc, mă fac să prevîd, că dacă nu s'a apropiat perirea lumii, dar perirea noastră este aproape.

Deci, voaue ninivitenilor ai bisericii lui Cristos, trebuie să vî strig cu prorocul Iona: „*încă 3 zile și Ninive va peri*.“ Îmbrăcați dară post adevărat; faceți rugăciune și fapte bune, cari au fost și mîntuirea ninivitenilor. Ear de nu veți face așa, să nu vî îndoiiți de ceea ce mă și cutremur a vî spune, că: soartea sodomienilor și a gomorenilor va fi și soartea noastră.

* * *

Voind a incheia, Iubiților, vî rog să fiți ascultători cuvîntului. Urmați glasul Domnului nostru Iisus Cristos, care vî zice: „*nu vî adunați comoară pe pămînt... ci vî adunați comoară în cer*,“ că eată nopțile s'au scurtat ear zilele s'au mîrit, ca să lucrați nu numai pentru averi pămîntesti, cari, vedeți cît sunt de trecătoare, ci vî adunați comoară pentru suflet, spre viața de veci. Împliniți voia lui Dumnezeu, care se manifestă din partea voastră prin credință tare, iubire

ferbinte și rugăciune pie către Dumnezeu și prin faptele milii către de-aproapele. Chezășia împlinirii acestor datorințe, eată, acum vi-se cere, prin ținerea postului; ear coroana acestui lucru o veți pune prin împărtășirea cu demnitate a s. taine, a trupului și sângelui Domnului Cristos, pentru ertarea păcatelor, de care, doresc ferbinte, să vă și faceți vrednici acum și pururea! Amin.

Bă r ă t e a z, in 4/17 Februar 1903.

Nicolae Crișmariu
paroch.

CRONICA.

* *Pentru fondul de ajutorare al elevilor dela Seminarul diecesan rom. gr. or. din Arad* s'au adunat următoarele sume:

Colecta Nr. 222 dela oficiul parochial din Cuvșdia — prin colectantul Ioan Suciu capelan: Iosif Iorgovici preot 2 cor.; Ioan Suciu capelan 1 cor.; George Tomi inv. 1 cor.; s'a colectat cu tasul in biserica 5 cor. 20 fil. De tot 9 cor. 20 fil.

Colecta Nr. 309 dela oficiul parochial din Secușgiu — prin colectantul Alesandru Popoviciu preot: Constantin Ișfanescu 2 cor.; Alesandru Popoviciu preot 2 cor.; D. Mărgineanț inv. 1 cor.; Damian Sebeșan inv. 1 cor.; Comuna bisericească gr.-or. rom. 2 cor.; Stefan Moșescu 20 fil.; Traian Moșescu 20 fil.; Petru Cionca 20 fil.; Moise Sepețian 20 fil.; (nume indescifrabil) 1 cor.; Ioan Barbu 20 fil.; Dimitrie Aldon 20 fil. De tot 19 cor. 20 fil.

Colecta Nr. 637 prin colectantul Atanasie Căpitan, teolog: v. d. Floarea Căpitan, P. Susag 1 cor. 20 fil.; Victoria Căpitan 40 fil.; Lucreția Căpitan 40 fil.; N. N. Coroiu 40 fil.; George Hațiu jude in P. Susag 60 fil. De tot 3 cor.

Colecta Nr. 633 prin colectantul Moise Popovici, teolog: Aureliu Milian comerciant Hălmașgiu 1 cor.; Simeon Moldovan, com. Hălmașgiu 1 cor.; Ioan Moldovan, stud. 20 fil.; Andreiu Jach, stud. 20 fil.; Ioan Petrescu, stud. 20 fil.; Alexandru Cătană, stud. 20 fil. De tot 2 cor. 80 fil.

Colecta Nr. 628 — prin colectantul Vasilie Moga, teolog: Emilia Morariu preoteasă in Beliu 40 fil.; Nicolau Gligor 1 cor.; Onuț Sirb 50 fil.; Nicolae Bogle econ. Beliu 1 cor.; Vasiliu Cădar econ. Cheșea 10 fil.; Ilie Iorda 10 fil.; Antița Moga din Cheșea 1 cor. De tot 4 cor. 10 fil.

Colecta Nr. 22 dela oficiul parochial din Chitighaz — prin colectantul Iosif-Ioan Ardelean, preot: Vasiliu Beleş preot 3 cor.; Iosif-Ioan Ardelean 10 cor.; Petru Șipoș 40 fil.; Vasilie M. Gros econ. 50 fil.; George M. Gros econ. 20 fil.; George Barabaș inv. 30 fil.; Sidonia Sabău învățătoare 40 fil.; Stefan Dolga inv. 20 fil.; comuna bis. rom. gr. or. din Chitighaz 5 cor. De tot 0 cor.

Colecta Nr. 324 dela oficiul parochial din Sănu-Nicolaul-mare prin colectantul Ioan Popovici preot: Dr. Nestor Oprean adv. 10 cor.; Antoniu Minișan inv. 5 cor.; Ioan Popovici preot 3 cor.; Antone Doichiță 2 cor.; Filip Popovici 2 cor.; Ioan Alexie 1 cor.; Pavel Raica 2 cor.; Comuna bisericească rom. gr. or. din Sănu-Miclăușul-mare 10 cor. De tot 35 cor.

Colecta Nr. 550 dela oficiul parochial din Mădăras prin colectantul Ioan Teoran preot: I. Teoran, preot 2 cor.; Iosif Silaghi inv. 1 cor.; Alesandru Guiaș econ. 40 fil., Iosif Rus econ. 40 fil.; Ioan Nuț econ. 40 fil.; Gavril Berindan econ. 40 fil.; comuna bis. rom. gr. or. din Mădăras 4 cor. De tot 8 cor 60 fil.

Colecta Nr. 34 dela oficiul parochial din Sinteia — prin colectantul Dimitrie Mihuț preot: Ioan Ardelean notar Sinteia 1 cor.; Alexandru Fildan cand. de notar 1 cor.; Dimitrie Mihuț 1 cor. 40 fil.; Antoniu Cicariu econ. 1 cor.; Traian Popețiu 40 fil.; Nicolae Orodan 20 fil.; George Bigeriu 1 cor.; Ardelean Teodor 30 fil.; George Batrin 20 fil. De tot 6 cor. 50 fil.

Pe colecta Nr. 44 dela oficiul parochial din Covășinț au intrat ulterior 2 cor. dela Mitru Luca din Covășinț.

A incurs pe aceste 10 colecte suma de 101 cor. 40 fil.
Suma intrată până aci . . . . . 559 „ 13 „

La olaltă: . . . 660 cor. 53 fil.

* **Necrolog.** Subscrișii cu inima înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubitul tatăl, frate și cumnat, *Dr. Daniil Popoviciu Barcianu*, asesor consistorial, fost profesor seminarial, president al Reuniunii învățătorilor din districtul Sibiiului, vicepresident al Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului, deputat congresual și sinodal etc. etc., după grele suferințe a adormit în Domnul, provăzut cu sfințele taine, Luni, la 3/16 Februarie a. c., la 8 ore seara, în elate de 55 ani. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta spre odihnă vecinică Mercuri, la 5/18 Februarie, 11 ore a. m. — dela casa mortuară, strada Cisnădiei Nr. 7, Curtea II-a — în biserica din suburbiul Iosefin — unde se va îndeplini serviciul ceremonial funebral — la care tristă festivitate invităm pe toate rudeniile, amicii și cunoscuții. Inmormântarea va urma în cripta familiară din Rășinari în aceeași zi: Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Sibiiu, 4/17 Februarie 1903. Sorin, Radu, Andreiu, Achil, Lavinia și Silvia, fii și fice. Constanța P. Barcianu, soră.

— Cu profundă durere aducem la cunoștință tuturor amicilor și cunoscuților incetarea din vieată a iubitului și neuitatului nostru soț, tată, fiu, frate și cumnat *David Terfaloga*, protopop gr. or. rom. al tractului Vêrșeș, urmată după un scurt morb in 16 Februarie st. n. la 7 ore seara, in elate de 42 ani și in al 13-lea an al fericitei căsătorii.

Rămășițele pământești se vor depune spre odihnă vecinică după ritul bisericeii gr. or. in cimiterul gr.-or. sêrb din Vêrșeș la 18 Februarie st. n. după amezai la 2 ore. Fiei țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Vêrșeș, 17 Februarie 1903. Cornelia Terfaloga n. Ianculescu, soție; Veturia și Sempronia fice; Pavel și maria Terfaloga, părinți; Pavel Terfaloga frate; Iulian Ianculescu, cumnat; Iulian și Ecatarina Ianculescu, socrii; Dr. Stefan Petrovici și soția Aurelia n. Ianculescu, Dr. Aurel Vălean și soția Aleesandrina n. Ianculescu, cumați.

* **Dar pentru biserica.** Bine meritatul și zelul nostru domn paroch *I. Ioan Ardelean* din loc

în ziua de azi, a binevoit a dona sfintei noastre biserici suma de 200 cor., adică două-sute coroane, spre fructificare, care sumă deja înaintea comitetului parochial a și depus-o în mâna episcopului bisericii Florea Gros, în valoare de hârtii de stat așa: ca cu cupoanele obveninde din ani în ani, să se urce la o sumă considerabilă în amintirea d-lui donator. Pentru care faptă creștinească, marimonioasă, comitetul cu voce de „să trăiască“ i-a votat cea mai călduroasă mulțumită protocolară.

Deci și pe calea organului public „Biserica și Școala.“ comit. par. asemenea își exprimă cea mai mare mulțumită. Implorându-i dela bunul Dumnezeu, d-lui paroch donator ani mulți și îndelungați să trăiască, cu stimata familie a D-sale, bunul Dumnezeu să-i înmulțească averea inzecit, ca să mai poată face și cu alta ocaziune așa faptă vrednică de laudat. Ear' ceialtați domni preoți din eparchie, barem cei cu stare materială binecuvântați de Dumnezeu, să-i imiteze fapta laudatului nostru, domn paroch. Căci bisericile și școlile noastre, dacă noi de noi, le vom ajutama și Dumnezeu ne va ajuta și binecuvânta. *Chitighaz*, la 1/14 Februarie 1903. În ședința comit. parochial ținută la datul espus. În numele comitetului parochial și pentru comitet: *Teodor Bujigan*, președ. comit. parochial *George Bărăbaș*, inv. not. comit. parochial.

Abonament

la

„Biserica și Școala“

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an 10 coroane; pe șase luni 5 coroane

Pentru România și străinătate:

Pe an 14 franci; pe jumătate an 7 franci

Abonarea se poate face prin mandat poștal, având a se scrie legibil numele și adresa abonamentului, pe cuponul mandatului poștal A se adresa direct la

Administrația tipografiei diecesane.

Arad, strada Révay Nr 10.

Concurs.

Conform concludului Ven. Consistor gr. or. rom. din *Oradea-Mare* de sub numerii 670 și 1502 din 902 pentru parochia Tarcaia în tractul Vașcoului, se escrie

concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare. Emolumentele sunt cele cupriase în coala B. dela fassionile pentru congruă, și anume: a) bir preoțesc în bucate prețuit 100 cor.; b) bir în bani 160 cor.; c) întregirea dela stat 498 cor., ear' pentru cortel 80 cor.; d) stolele îndatinate pretinse la 60 cor.; totodată i-se pune în prospect alegândului preot administrarea parochiei vecine Merag. Recurenții vor avea a-și trimite petițiunile în terminul indicat în *Beiuș* la subscrisul. *Beiuș*, 28 Februarie 1903.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: VASILIE PAP, protopopul Vașcoului.

□—

2—3

Pentru îndeplinirea definitivă a parochiei *Căcărău*, se escrie concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia oficioasă „Biserica și Școala.“

Emolumentele sunt: 1) Usufructul alor 7.1299/1600 jug. pământ extravilan; 2) birul de câte o măsură curuz sfărîmat dela circa 50 de case; 3) stolele îndatinate și 5) întregirea venitelor dela stat, cu suma de 766 cor., 24 fl., pentru preoți fără 8 cl. gimnasiale.

Casă parochială nu este și înaltul guvern pentru cvartir a stabilit 100 cor., cari sunt cuprinse în suma de mai sus.

Dările le-va suporta cel ales.

Recurenții sunt poftiți, ca recursele instruite cu documentele prescrise, adresate comitetului parochial din *Căcărău*, să le subștearnă în terminul indicat oficiului protopopesc din *Buteni* (*Arad-Butyin*), având a se presenta în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cele bisericesti.

3—3

Comitetul parochial:

În conțelegere cu mine: IOAN GEORGIA, protopresbiter.

—□—

Pentru stațiunea învățătorească dela școala de băeți din *Pauliș*, devenită vacantă prin trecerea în statul de pensiune a învățătorului *Stefan Onu*. se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Biserica și Școala“

Venitele împreunate cu acest post sunt: 1) în bani gata 600 cor.; 2) jugere catastr. pământ arător; 3) 6 orgii (stângeni) lemne, din cari e a se încălzi și sala de învățământ; 4) pentru conferință 12 cor.; 5) pentru scripturistică 10 cor.; 6) una cănepiște; 7) dela înmormântări unde va fi poftit câte 1 cor.; 8) cvartir liber cu 3 chilii, 1 cuină, cămară, pivniță, grajd, colnă pentru lemne și grădină de legume.

Recurenții în sensul Regulamentului vor avea să producă documentele recerute, cari le vor subșterne Prea Onor. Domn adm. protopresvital în *M.-Radna*, dar adresate comitetului parochial gr. ort. rom. în *Pauliș*, ear în vr'o Duminecă ori sərbătoare se vor presenta în sf. biserică spre a-și arăta abilitatea în cântări și tipic. Cei cu atestat despre conducere de cor și cei cu clase medii vor fi preferiți.

Dat din ședința comitetului parochial gr. ort. rom. din *Pauliș*, ținută la 1/14 Sept. 1902.

Cornel Popescu, m. p.

George Stoian m. p.

preș. com. paroch.

not. com. par.

În conțelegere cu: VASILIE BELEȘ, adm. prot.

—□—

3—3